

Vážení čtenáři červnového čísla! Setkáváte se s posledním číslem Svoboda News v tomto školním roce. Za všechny Vám přejeme krásné prázdniny plné jedinečných a zajímavých zážitků. V červnovém čísle se setkáte s autorskou tvorbou žáků nejen naší školy, ale také žáků ze škol, které se zúčastnily soutěže Čtení mě baví.

Vaše redakce

Pátek čtrnáctého

Jednoho deštivého večera roku 2013 se dvě dvacetileté ženy Pepina a Halina dohodly, že si do města dojedou pro pizzu. Ovšem auto se jim porouchalo. Naštěstí opodál stál velký starý dům.

Ženy se rozhodly, že se k němu vydají hledat pomoc. Po cestě k velkému domu uviděly zmačkaný občanský průkaz Jolandy von Uzené, bývalé francouzské prezidentky, která před rokem záhadně zmizela. Když došly k domu, zaklepaly na dveře, ale nikdo neodpovídal. Podívaly se skrz okno, jestli tam nikdo není, ovšem tam nikoho neviděly. Uviděly rozbité okno a tak jím prolezly, protože byly promrzlé. Halina si pořezala ruku o střepek a začala krváčet. Náhle Pepina uslyšela hlas: „Žádám všechny gentlemany, aby před půlnocí neplýtvali střelivem.“ Halina jí řekla, že ve vedlejší místnosti hraje televize. Pepina si oddechla. Halina si odtrhla kousek látky ze své halenky a obvázála si s tím poraněnou ruku. Když v přízemí velkého domu nikdo nebyl, rozhodli se, že se podívají do prvního patra. Vyšly schody a otevřely velké dřevěné dveře. Asi po půl hodině hledání nikoho nenašly, tak šly do druhého patra. Vešly, dveře se samy zabouchly! Halina a Pepina se lekly. V zrcadle ve druhém pokoji viděly, jak jde postava zahalená černým kabátem, začaly utíkat. Ovšem jak běžely, tak se chodba pomalu krátila. Halina však zaostá-

vala v běhu, takže se Pepina zastavila, ze zdi odtrhla svícen a hodila jej po temné postavě a trefila se! Ovšem postavu jenom zpomalila. Pepina rozkopala dveře u pokoje a vstrčila Halinu do pokoje. Zamkly se v pokoji. Halině opět začala krváčet ruka, Pepina z postele strhla prostěradlo a omotala jí Halině ruku. Musely přečkat noc v tomto pokoji. Jak se smrákalo, tak začínala být zima, ale Halina a Pepina byly oblečeny letně. Halina v noci mrzla, a tak odemkla dveře, aniž by vzbudila Pepinu. Šla a byla hodně vystrašená. A najednou uslyšela: „Již je odpuštěno, bratře, vše je již dávno odpuštěno.“ Koukla přes klíčovou díрку a uviděla dva muže, jednoho zahaleného a druhého se sekyrkou. Lekla se a odklonila se od klíčové dířky. Po chvílce se koukla znovu a uviděla pouze jednoho muže. Někdo ji najednou chytil pod krkem a začal něco šepetat. Halina vykřikla a v tu chvíli ji ten někdo probodnul. Pepina se vzbudila a věděla, že je zle!

Vykoukla z pokoje a plížila se ve stínech, potřebovala se dostat zpátky do auta, kde měla mobil. Zakopla však o roh koberce a oni ji uslyšeli! Začala utíkat... Naštěstí měla v kapse nožík, ne zas moc velký, a ne zas moc malý. Narazila do muže se sekyrkou, on se rozmáchl, ale netrefil Pepinu. Sekyrka se mu zarazila do dřeva a Pepina ho kopla do kolene, začala utíkat a seskočila ze schodů do prvního patra. Před ní se objevil druhý muž. Skočil po ní a chtěl ji chytit, ale Pepina se sklouzla pod jeho nohama, rychle se zvedla, vytáhla nůž a bodla muže do zad! Začala sprintovat, rychle se ohlédla a viděla, jak muž padl k zemi. Opět seskočila ze schodů, tentokrát do přízemí. Vyběhla a prorazila hlavní dveře u velkého domu. Otevřela dveře u auta, zamkla se a mobilem si zavolala pomoc.

Bylo to dobré, pane režisére!
Výborné, naprosto výborné, Pepino!

Filip Jirsa, Tom Koupal VII. B

ale děti byly smutné. Maminka nakonec přišlo děti a mědi. Lito a nakonec ho vzali. Děti se radovaly, bo mědiho ho vykouply. Tehla se mědiho špina. Běží byl v kovářka potom v právo. Když ho děti vyběhly, marně se snažily. Vyřadil jako uplat jiné mědi. Nakonec halině ho nepoznala. Tak se se mědiho křehk křesavce.

VYPADAL TAKLE!

Maminka mu nakonec našla dýru v oblépěch. Odtrhla mu slzu očka a měla mu nové šušinky mu měla, čumáček přišel.

TAKLE VYPADAL!

Ted je krásný čelík. Musíme ho sádit, říkali si děti. Maminka jim ukázala jak sít. Děti se do toho hned pustily. Šly a šly, nakonec ho bylo rychle matičky.

Vybýrali mu dlouhá očička. Najednou náhle našly byly ho černé hnofličky. Koncova se mědi mohlo podívat ho ho nachráníl. Byl rád se šla sádit osamotě. Děti se s mím marli.

TAKLE VYPADAL!

HURÁ!!! HURÁ!!! Už má rádky klička. Musíme ho dnovat a přišel ručičku ještě klavýčku mu sádit musí. Děti se v ováček dobova se pucenka mu musíme sádit. Očko sády.

Mědi vyde, slíší, mře dýhaš povýdát ručičky má kobou, chodit smí. Mědi našel novou nožnu o moc - kochýsi a děti mědiu. Jenom děti vyběhly v dom nosičaním karpad, kochéha mědiu.

KRÁSA JARNÍ PŘÍRODY ZŠ Dlouhý lán

Po zimě sních roztává
a jaro se k nám dostává,
včelky se tu rojí
květy opět voní.

Petrklíč otevírá zem
a my ven jdeme,
všechny barvy světa máme
proto se tak usmíváme.

Obloha všem krásně svítí
všude nám tu roste kvítí,
blíží se nám první máj
tvoří se tu pěkný ráj.

ZŠ Pod Marjánkou

Jaro je krásné jako květ,
já chtěla bych se dozvědět,
jak probudí se jarní svět?
Stačí jen na něj pohledět.

Když na jaře vyrostou sněženky,
vykouknou zpod bílé peřinky.
A slaviček zazpívá písničku,
stačí jen poslouchat chvíličku

Jaro je krásné jako růže,
a vůbec nic ti nepomůže,
proti lásce bezedné,
která s jarem přiběhne.

Perly ze žákovských lavic:

Rozdíl mezi mzdou a platem?
Mzda je mzda, plat je plat.

Jmenuj národnostní menšiny v ČR: Češi.

Co je na prezidentské standartě?
Čechy, země krásná. Lípa radosti a ječmen.

Co je to vlastenectví? Když něco vlastním.

Kolik máme v češtině časů? Třeba vteřinu...

Jaké je motto EU? Když nemáš svý motto,
zítra vyhraješ lotto.

Slovníček dějepisných pojmů

Cech - nástroj na umývání oblečení

Konšel - představený kláštera

Pieta - středověká bájná stvůra

Druhy měst ve středověku:
horní - pro krále, dolní - pro královnu.

STB - utajená policie

Partyzán - člověk, který se plíží po zemi

KOTĚ
ONEHDÁ
KOŤÁTKO
KOTĚ V
PŘEDSÍNI
USNULO
V BOTĚ
HLEDALI
JSME
PO KOTĚTI
PÁT RALLSME MY
I DĚTI KDE SPÍ
NEMĚL NIK DO TUCHY
NAŠEL NAM HO JIRÍ
SUCHÝ

I. C - Marie Putyerová

700. výročí narození Karla IV. si žáci 3. B užili v týdenním projektu „Karel IV. našima očima“.

